

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2021 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 5535 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 21 listopada 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Domagała się zapłaty wynagrodzenia za wykonane prace ziemne.

Nakazem zapłaty z dnia 14 stycznia 2022 r. Sąd orzekł godnie z żądaniem pozwu.

Pismem z dnia 19 lutego 2022 r. powódka wobec dokonanej dnia 30 grudnia 2021 r., zapłaty kwoty 5535 zł przez pozwaną cofnęła pozew co do kwoty należności głównej tj. 5535 zł, podtrzymując jednocześnie żądanie w zakresie dochodzonych odsetek liczonych od dnia 21 listopada 2021 r. do dnia 30 grudnia 2021 r. i kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2022 r. Sąd uchylił nakaz zapłaty w części, tj. ponad kwotę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 5535 zł począwszy od dnia 21 listopada 2021 r. do dnia 30 grudnia 2021 r. oraz zasądzone tym nakazem koszty procesu i umorzył postępowanie w części, w jakim nakaz zapłaty został uchylony.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w części, w jakiej nie został uchylony postanowieniem z dnia 18 lutego 2022 r., tj. co do dochodzonych przez powódkę odsetek, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od maja 2021 roku współpracowała z powódką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w zakresie wykonywanych przez powódkę (wykonawca) na rzecz pozwanej (zleceniodawca) prac porządkowo-budowlanych na terenie inwestycji elektrowni (...) w G..

W pierwszym okresie współpracy stron powódka wykonywała prace zgodnie z poleceniami kierownika K. S. przy realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa dwóch bloków gazowo-parowych w (...) S.A”. Projekt umowy pisemnej nr (...) został przesłany powódce przez pozwaną dnia 4 maja 2021 r. drogą elektroniczną. Pozwana zwróciła się o odesłanie podpisanego skanu. W odpowiedzi powódka odesłała zlecenie z naniesionymi poprawkami. Zgodnie z brzmieniem poprawionego zlecenia należne powódce wynagrodzenie określono na kwotę 40 zł netto + VAT od każdej przepracowanej godziny, oraz pokrycie kosztów transportu w wysokości 100 zł za każdy dzień pracy. W §6 umowy określono termin płatności wynoszący 5 dni od daty wystawienia faktury VAT. Powódka zwróciła się o podpisanie umowy i odesłanie jej powódce.

Pozwana próbowała negocjować dłuższy termin zapłaty, wynoszący 30 dni, na co powódka nie wyraziła zgody.

Finalnie strony nie zawarły umowy pisemnej i przystąpiły do współpracy, polegającej na wykonywaniu przez powódkę na rzecz pozwanej opisanych w zleceniu prac.

W ramach współpracy stron odbywającej się wiosną 2021 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej szereg faktur VAT, które pozwana regulowała ze znacznym opóźnieniem.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 8 z załącznikiem –zlecenie z dnia 4 maja 2021 r. k. 9;

- zeznania świadka R. B. k. 85-86;

- zeznania świadka T. S. k. 86-87.

Na jesieni 2021 r. pozwana ponownie zwróciła się do powódki o wykonanie prac ziemnych na terenie inwestycji elektrowni (...). Pozwana próbowała negocjować z powódką dłuższy, 30-dniowy termin płatności, na co powódka nie wyraziła zgody. Powódka z uwagi na to, że pozwana w toku wcześniejszej współpracy znacznie zalegała z płatnościami, uzależniła wykonanie i kontynuowanie zleconych jej prac ziemnych od utrzymania 5-dniowego terminu płatności faktury.

W ramach współpracy stron odbywającej się jesienią 2021 r. powódka wykonywała zlecone jej przez pozwaną prace ziemne na terenie inwestycji elektrowni (...) w G.. Prace ziemne były odbierane przez pozwaną, dokonywane były przez pozwaną obmiary wykonanych robót, a następnie powódka wystawiała i doręczyła pozwanej szereg faktur VAT, ze stawką 45 zł/h oraz z 5 - dniowym terminem płatności, które to faktury pozwana regulowała z opóźnieniem.

Dowód:

- faktury VAT i potwierdzenia przelewów k. 13-19;

- zeznania świadka R. B. k. 85-86;

- zeznania świadka T. S. k. 86-87.

Dnia 15 listopada 2021 r. powódka wystawiła i doręczyła pozwanej z tego tytułu fakturę VAT nr (...) na kwotę 5535 zł, wskazując w jej treści (w nagłówku u góry) termin zapłaty „5 dni”.

Dowód:

- faktura VAT k. 10;

- zeznania świadka R. B. k. 85-86;

Wobec upływu terminu płatności, pismem z dnia 29 listopada 2021 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 2 dni, łącznej kwoty 8856 zł, w tym 5535 zł tytułem spornej faktury VAT nr (...) oraz kwotę 3.321 zł tytułem faktury VAT nr (...).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty dnia 21 grudnia 2021 r. pozwana opłaciła kwotę 3.321 zł tytułem faktury (...) opisanej w wezwaniu do zapłaty. Następnie w grudniu 2021 roku, przed świętami Bożego Narodzenia, pracownik pozwanej T. S. zadzwonił do prokurenta powódki, informując go, że dnia 30 grudnia 2021 r. pozwana dokona zapłaty 5535 zł tytułem spornej faktury VAT nr (...). Uzyskał wówczas informację o skierowanym pozwie o zapłatę tej kwoty.

Dowód:

- pismo z dnia 29 listopada 2021 r. k. 11;

- wiadomość e-mail k. 12;

- faktury VAT i potwierdzenia przelewów k. 13-19;

- zeznania świadka R. B. k. 85-86;

- zeznania świadka T. S. k. 86-87.

Pozwana w 2021 roku księgowała dotychczasowe faktury powódki, nie odsyłała ich powódce bez księgowania z uwagi na inny, niż pięciodniowy termin płatności.

Dowód:

- pismo z dnia 25 maja 2022 r. k. 58;
- dowód nadania k. 59,
- zeznania świadka R. B. k. 85-86;
- zeznania świadka T. S. k. 86-87.

Stan faktyczny w spornym zakresie ustalono na podstawie materiału dokumentarnego, przy czym strony nie kwestionując autentyczności dokumentów złożonych w sprawie częściowo wyprowadzały odmienne wnioski. Na zeznaniach świadków stron sąd bazował w zakresie, w jakim pokrywają się one z niekwestionowanym materiałem dowodowym, gdyż świadkowie są powiązani zawodowo ze stronami procesu i ich zeznań nie można traktować jako do końca obiektywnych. Czym innym jest natomiast ocena prawna faktów, o których przesłuchane osoby zeznały.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zakresie, w jakim postępowanie nie zostało częściowo umorzone postanowieniem z dnia 18 lutego 2022 r., zasługiwało na uwzględnienie w całości. Roszczenie powódki o zapłatę odsetek znajduje podstawę prawną w treści art. 7 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

W rozpoznawanej sprawie powódka pierwotnie domagała się od pozwanej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami tytułem wynagrodzenia za świadczone na rzecz pozwanej prace ziemne. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż strony łączyła umowa, przedmiotem której było wykonanie przez powódkę na rzecz pozwanej prac porządkowo-budowlanych, w ramach realizacji inwestycji „Budowa dwóch bloków gazowo- parowych (...) S.A”. Powódka wykonała umowę, wobec czego wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT opiewającą na kwotę wynagrodzenia wynikającą z umowy, z 5-dniowym terminem płatności. Pozwania mimo wezwania do zapłaty nie spełniła roszczenia.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty dotyczącym roszczenia odsetkowego pozwana potwierdziła związanie stron umową i wykonanie przez powódkę powierzonych jej prac. Podniosła zarzut braku wymagalności roszczenia, powołując się na poczynione między stronami ustne porozumienie, iż termin zapłaty spornej faktury został wydłużony do 30 grudnia 2021 r., a tym samym w dacie wniesienia powództwa faktura VAT nie stała się wymagalna.

Jak wynika z ustalonego na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz zeznań świadków stanu faktycznego, strony współpracowały ze sobą zarówno przed, jak i po wystawieniu spornej faktury VAT.

Przedłożony do akt projekt pisemnej umowy zlecenia, choć finalnie nie został podpisany przez żadaną ze stron, dotyczył w ocenie sądu wcześniejszej współpracy stron odbywającej się wiosną 2021 r. Natomiast w ramach wznowionej na jesieni 2021 r. współpracy strony zawarły umowę w formie ustnej i odbywała się ona praktycznie na tożsamy sposób, jak wcześniejsza współpraca stron. Pozwana nie kwestionowała roszczenia co do zasady jak i wysokości, kwestionując jedynie wymagalność roszczenia, wskazując na inny termin płatności aniżeli wskazany w fakturze VAT oraz udzieloną pozwanej prolongatę do 30 grudnia 2021 r.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy okazał być się wystarczający dla ustalenia, że strony postępowania nawiązały stosunek zobowiązaniowy, na podstawie którego powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi. Dlatego stosunek prawny stanowiący podstawę faktyczną żądania pozwu zakwalifikować należało jako umowę o świadczenie usług, do której zastosowanie znajdują odpowiednio przepisy o zleceniu (por. art. 750 k.c.). Podstawę prawną powództwa stanowił zatem przepis art. 734 § 1 k.c. oraz art. 735 k.c. Zgodnie z ich treścią przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani

z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Zarzuty pozwanej dotyczące ustalonego terminu płatności wynagrodzenia powódki do 30 dni od wystawienia faktury, jak również udzielonej pozwanej prolongaty (zwłoki) w zapłacie spornej faktury do 30 grudnia 2021 r., nie zasługiwały na uwzględnienie. Okazały się nieoparte materiałem dowodowym znajdującym się w aktach sprawy, z którego wynika zupełnie co innego.

Po pierwsze, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, w szczególności na podstawie zeznań świadków, powódka świadcząc na rzecz pozwanej roboty ziemne, uzależniała wznowienie współpracy z pozwaną na jesieni 2021 r. i kontynuowanie tych prac przy zachowaniu terminu płatności wynoszącego 5 dni od daty wystawienia faktury i nie zgadzając się na forsowany przez pozwaną przed wznowieniem współpracy termin płatności wynoszący 30 dni. Przyczyną utrzymania 5-dniowych terminów płatności były m.in. znaczne zaległości ze strony pozwanej w toku wcześniejszej współpracy na wiosnę 2021 r. Pozwana na jesieni 2021 r. ostatecznie zlecała powódce roboty ziemne, odbierała je, a tym samym należy przyjąć, że tolerowała 5-dniowy termin wynikający z faktur. Z przedłożonych dokumentów, w tym korespondencji e-mail, nie wynika bowiem, że uzgodniono 30-dniowy termin, co z pewnością znalazłoby odzwierciedlenie, gdyby strony taki zgodnie ustaliły. Powyższą okoliczność podnosił wprawdzie świadek strony pozwanej T. S., ale jedyna wzmianka o obowiązującym stronie 30 - dniowym terminie płatności pojawia się dopiero w piśmie pozwanej z dnia 19 maja 2022 r. Kwestionowany w ww. piśmie pozwanej termin dotyczy faktur z 2022 r. Wobec czego nie sposób uznać zarzutów formułowanych przez pozwaną, skoro do maja 2022 r. nie kwestionowała terminu płatności wskazanego we wcześniejszych fakturach VAT.

Po drugie, jak wynika ze spornej faktury VAT, jak i faktur VAT dotyczących innych zleceń, powódka każdorazowo w treści faktury VAT, doręczanej pozwanej, wskazywała 5 - dniowy termin płatności. Pozwana godziła się tym samym na zapłatę w takim a nie innym terminie wynikającym z faktury, a także na konsekwencje braku zapłaty po terminie. Powódka nie wyrażała nigdy zgody na wydłużenie płatności do 30 dni od daty faktury. Podkreślenia wymaga zasada jednoczesności spełnienia świadczeń wzajemnych. Mianowicie, powódka powinna otrzymać wynagrodzenie za wykonane usługi po ich wykonaniu, to jest w zamian za ich wykonanie. Ustalony w fakturze (...) - dniowy termin płatności odbywał się tymczasem z korzyścią dla pozwanej, która wykonane uprzednio prace każdorazowo odbierała, wykonywała ich obmiary, a zatem miała świadomość co do ciężącego na niej obowiązku zapłaty wynagrodzenia – spełnienia świadczenia wzajemnego.

Niezależnie od tego, że pozwana nie wykazała prolongaty terminu płatności do 30 dni, a więc ponad osnowę dokumentu, jakim jest sporna faktura, to z potwierdzeń przelewów wynika, iż nawet ten dłuższy termin też nie był dochowany przez pozwaną. Podkreślić należy, iż poinformowanie powódki przez pozwaną o planowanym terminie płatności spornej faktury dnia 30 grudnia 2021 r., jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie, nie stanowi prolongaty (udzielenia zwłoki) w terminie płatności określonego uprzednio w doręczonej fakturze VAT. Zwłaszcza że z zeznań świadków wynikało, że w odpowiedzi na ustną informację o terminie zapłaty faktury, powódka poinformowała o złożonym pozwie. W takiej sytuacji pozwana tym bardziej powinna liczyć się z wynikających z tego następstw opłacenia faktury po terminie – tj. obowiązku uiszczenia odsetek. Roszczenie odsetkowe od kwoty 5535 zł, na jaką opiewała sporna faktura, znajduje podstawę prawną w treści art. 7 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zgodnie z którym w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,

co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, wobec niewykazania przez pozwaną faktu udzielenia przez powódkę wydłużenia pozwanej terminu płatności faktur VAT ponad 5 dni, nieprzedłożenia w tym zakresie jakichkolwiek dokumentów, np. stanowiących sprzeciw wobec treści otrzymanej faktury VAT, bazując jedynie na postanowieniach ustnych, nieopartych żadnymi dokumentami, a w szczególności braku inicjatywy pozwanej w zakresie polemiki na etapie przedprocesowym, powództwo w zakresie dochodzonych odsetek zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Z tych względów należało w pkt I zasądzić od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwoty 5535 zł od dnia 21 listopada 2021 r. do dnia 30 grudnia 2021 r.

W punkcie II wyroku rozstrzygnięto o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Pozwana przegrała proces w całości, przy czym w zakresie w jakim powódka cofnęła pozew wobec spełnienia świadczenia po wytoczeniu powództwa powódka traktowana jest jako strona wygrywająca. Mając na względzie, że powódka poniosła następujące koszty: opłatę od pozwu 400 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 1800 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, łącznie 2217 zł, więc taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki, wraz z odsetkami.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...) (...) (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)